

V. «ХЛІБОРОБ»

Гей, хто на світі крашу долю має,
Як той, що плугом святу землю оре?
Святу землю в банку заставляє,
В довги впадає, як в бездонне море,
І поти б'ється, аж остатця рація
На нього спаде — ґрунту ліцитація —
І поки в найми не пошкандає,—
Гей, хто на світі крашу долю має?

Гей, хто на світі крашу долю має,
Як той, що вірно цісареві служить,
В касарні нишком рід свій споминає,
Зітхає нишком, і клене, і тужить,
Махає «гвером», в «гліді» машерує,
На варті мерзне, в «шпангах» креперує,
В «ібунках» пріє, «комісняк» снідає,—
Гей, хто на світі крашу долю має?

Гей, хто на світі крашу долю має,
Як той, хто ширим патріотом зветься,
Податки точно рік за рік складає,
Шанує власті, перед жандармом гнеться,
Цілуєсь з возним і, хоч дуже бідний,
Як треба дати, дасть і гріш послідній,
Л нашо, за що дав — і не питає,—
Гей, хто на світі крашу долю має?

Гей, хто на світі крашу долю має,
Як той, що все лиш ту науку чує,
Що тільки бідних господь бог карає,
Що ласка божа тільки багачу є,

Що чорт усюди чоловіка кусить,
А бідний все в покусі впости мусить,
Що хлоп лінюх, п'яниця і св[иня] є,—
Гей, хто на світі крашу долю має?